

NAAR
magische
HORIZONTEN

EPISODE 1: DE VERTELLING

Ziels
Creatie.be

Auteur, illustrator en grafisch vormgever: ZielsCreatie, bezieler: Isabelle Grobben

Titel: Naar Magische Horizonten

Episode 1: De Vertelling

Copyright © 2024 ZielsCreatie Alle rechten voorbehouden.

Editie 1, eerste druk, november 2024

Uitgever: ZielsCreatie

www.zielscreatie.be

Wettelijk depotnummer Koninklijke Bibliotheek van België

D/2024/ZielsCreatie, uitgever

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd bestand, of openbaar gemaakt in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch of enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de auteur.

DISCLAIMER

Het weergegeven is slechts een opinie geen feiten. Dit is een fictiewerk. Hoewel de vorm ervan die van een autobiografie is, is het dat niet. Ruimte en tijd zijn herschikt om het boek zo gemakkelijk mogelijk te maken. De geuite meningen zijn die van de personages en mogen niet worden verward met die van de auteur. Tenzij anders aangegeven zijn alle namen, personages, bedrijven, plaatsen, gebeurtenissen en incidenten in dit boek het product van de verbeelding van de auteur of worden ze op fictieve wijze gebruikt. Elke gelijkenis met bestaande personen, levend of dood, of met feitelijke gebeurtenissen berust louter op toeval. Hoewel de uitgever en de auteur er alles aan hebben gedaan om ervoor te zorgen dat de informatie in dit boek correct was op het moment van het ter perse gaan en hoewel deze publicatie is bedoeld om nauwkeurige informatie te verstrekken met betrekking tot het behandelde onderwerp, aanvaarden de uitgever en de auteur geen enkele verantwoordelijkheid voor fouten, onjuistheden, weglatingen of andere inconsistenties in dit boek. Zij wijzen hierbij elke aansprakelijkheid af jegens welke partij dan ook voor verlies, schade of verstoring veroorzaakt door fouten of weglatingen, ongeacht of dergelijke fouten of weglatingen het gevolg zijn van nalatigheid, een ongeval of een andere oorzaak. Deze publicatie is bedoeld als een bron van waardevolle informatie voor de lezer, maar is niet bedoeld als vervanging voor directe deskundige assistentie. Als een dergelijk niveau van assistentie vereist is, dienen de diensten van een competente professional te worden ingeroepen.

Mocht ik iemand met deze tekst kwetsen, dat is absoluut niet de bedoeling. Dit boek is geschreven vanuit respect voor alles en iedereen. Dus je moet dit verhaal ook niet te serieus nemen. Geniet er gewoon van,.

Het was een mooie, maar erg koude midwinteravond. De zon glinsterde nog net boven de horizon. Als een grote vuurbol verspreidde ze haar laatste gouden gloed alvorens ze door de duisternis werd verzwolgen.

Ergens in het dal stond Jorikûm, een elfjarige jongen, de winterkoude te trotseren:

VANUIT HET NOORDEN BLIES PLOTS EEN STRAKKE WIND DIE MIJ DEED...

RILLEU

"Dees wordt nen hele kouwen avond," dacht ik. "Lang stilzitten, op bevroren stenen trappen, zal op z'n minst gezegd friskes zen. Al dan niet IJSKOUW!"

De ijzige temperaturen zullen wel een beetje gecompenseerd worden door de warmte van al die vuurkorven. En op nen heldere avond als den deze is er ne schitterende sterrenhemel!" troostte ik mezelf. "Bovendien hemme kik een heel goei reden om de kouw te trotseren! Voor niks ter wereld zouwe kik de bijzondere vertelling van vanavond willen missen!

Maor dieje ijzige wind, brrrr, die is er echt teveel aan!"

Nog narillend liep ik ons huisje binnen. Een echte koukleum, zo zou je mij in de winter kunnen omschrijven. Ja, we hadden een vacht. Maar 'het oorspronkelijk ontwerp' van onze wintervacht was al millennia lang achterhaald door het comfort van verwarmde woningen.

"Deze keer zalle kik geen kouw lijden!" overtuigde ik mezelf, terwijl ik de trap op liep naar mijn kamer. Met de ijzige wind in gedachten begon ik me aan te kleden.

Vier wollen hemden, drie dikke truien en een wollen jas vormden de isolatie van mijn bovenlichaam. Daardoor verloor ik wel wat bewegingsvrijheid, maar dat kon mij niet deren. Warmte, daar ging het mij om. Toen ik mijn winterbroek uit de kast nam, zag ik daaronder nóg een warme broek liggen.

"Ik hem een lumineus gedaacht!" dacht ik. "Als ik twee broeken over elkaar aan trek, dan hè de noorderwind geen kaans om mijn benen in ijs te veranderen!"

Enthousiast begon ik aan mijn broekenuitdaging. Met veel gehuppel en gekreun kreeg ik de tweede broek toch half over de eerste gehesen. Maar ook niet meer dan half...

Ik had mijn wollen jas al aangetrokken. Maar daardoor kon ik mijn armen niet goed strekken om de tweede broek op te trekken. Met mijn vingertoppen kon ik net aan de bovenste boord trekken, maar de broek bleef muurvast onder mijn knieën hangen. Ik vertikte het¹ om al die bovenlagen weer uit te doen. Dus zocht ik naar een andere methode...

Ik vond er niets beter op dan op en neer te springen in de hoop dat de tweede broek dan zou afzakken...

¹ Ik was te koppig

Jaren later weet ik nog niet waar die 'koppigheid' toen vandaan kwam. Misschien wou ik mijn energie sparen... Als dat al het geval was, werkte dat wel averechts...

Al waggelend begon ik mezelf voor te bereiden op de grootste vertelling ooit! In gedachten dompelde ik mezelf onder in een heerlijke vertelsfeer:

“Er was es..., zucht, er was es... Ja, zo begint Dazzeâ, de Verteller uit Julpheim, telkens zèn verhalen. Ze zijn dan ook onlosmakelijk verbonden, Dazzeâ en dieje openingszin, samen slepen ze me telkens weer mee in de diepte van het verhaal.

Een klassiek begin? Jao, misschien wel, mao voor mij klinkt da als muziek in mèn oren. Ik nestel me dan in mène zetel en droom weg op het ritme van de woorden van de Verteller.

Nu hij eindelijk terug in ons dal is, ben ik euforisch van blijdschap. Ik zèn in de wolken! Ik kan niet wachten om zèn verhalen weer te horen, ook al is't dan in de grote Luisterdiepte. Eigenlijk vind ik ne kleine kring rond een kampvuur ergens aan het strand veel gezelliger. Daar worden zijn verhalen nog echter, levendiger en wèrmer. Je voelt zèn verhaal dan als het ware deur je aderen stromen!

Maor de Luisterdiepte hèn ook zèn charme, veel volk, een groot podium en ne speciale weerklank zorgen voor een unieke ervaring.”

Dazzeâ's verhaalstijl
was uniek, warm, hartelijk,
soms ontroerend en altijd grappig.
Zelfs verhalen die we al honderd keer gehoord hadden,
gaf hij een onverwachte, unieke wending.

De combinatie van zijn prachtige stem
en wonderbaarlijke intonatie maakten het
een magische beleving als Dazzeâ vertelde.

Ondertussen werd het drukker op mijn wandelweg.
Iedereen wilde naar de Luisterdiepte:
het beloofde immers een heel bijzondere vertelling te worden...

Toen de hitte afnam, verscheen een prachtige silhouet tegen de donkere nachtlucht.

Boven onze hoofden zweefde een levensgrote Fralati, reusachtig, vlammend. Ik weet niet hoe ik dit moet omschrijven, maar de illustratie zegt alles toch?"

"Ja, ja ik moet het toegeven: *die* magiërs *kunnen er wat van!* Ze *hemme* een prachtig effect verwezenlijkt!" zei ik luidop. Xyör keek mij glunderend aan.

"Huh", dacht ik, "waorum kijkt hij nu zo trots?"

"Knap hè, dat nieuwe effect?" vervolgde Dazzeâ. "Het is een verrijking om als Verteller met Magiërs en Kunstenaars te mogen samenwerken!

Boven jullie hoofden zweefde zonet een levensgrote Fralati. Dus kan je je wel inbeelden dat dit dier met het draaien van zijn gat, euh pardon, achterwerk...

HA HA HA HA HA HA HA HA HA HA

... ons zomaar kan teneer kloppen met zijn staart. En geloof me, zelfs met de genezende stralen van de Blauwe Maan en de meteoriet heb je dagen hoofdpijn! Over de meteoriet gesproken, die heb ik gemist tijdens mijn lange reis. Maar daarover vertel ik zo dadelijk meer."